

5. velikonočna nedelja

Pirniče, 29. maj 2018

»Ostanite v meni!«

Dragi bratje in sestre!

V spomladanskih dneh, kot smo jim priča, vsakega vestnega kmetovalca čaka med opravili tudi obrezovanje sadnih dreves. Pa naj si bodo to jablane, hruške ali vinska trta. Prispodobo obrezovanja dreves danes v evangelijskem odlomku uporabi tudi Jezus Kristus, ko nam skuša razložiti, kako pomembno je, da ostanemo povezani z njim. *»Jaz sem trta, vi mladike. Kdor ostane v meni in jaz v njem, rodi obilo sadu, kajti brez mene ne morete ničesar storiti«*. Te prispodobe nam ni težko razumeti: če ostaneš v njem, potem je tvoje življenje rodovitno, smiselno, osrečujoče. Pa vendar se nam tu in tam postavlja vprašanje: Kaj pravzaprav pomeni *»Ostati v Jezusu«*? In o tem bi želel danes razmišljati skupaj z vami.

Delček odgovora na to vprašanje nam ponuja že drugo berilo iz 1. Janezovega pisma, ki smo ga danes poslušali: *»Kdor se drži njegovih zapovedi, ostaja v Bogu in on v njem,«* nam piše apostol Janez. Morda smo ob teh besedah pomislili na 10 Božjih zapovedi, ki so nam znane že od mladih nog in se jih Judje, torej stara zaveza, tako dosledno oklepajo. Da, Božje zapovedi so pomembne. Vendar ob tem ne smemo pozabiti, kaj je Jezus dejal o farizejih, ki se do potankosti držijo zapovedi, postave, po drugi strani pa zanemarjajo to, kar je pomembnejše: ljubezen do sočloveka, usmiljenje in solidarnost. Še tako dosledno izpolnjevanje predpisov (verskih ali civilnih) zna ostati prazno in nesmiselno, če se jih držimo le zaradi predpisov samih, spregledamo pa namen, zaradi katerih so bili ti postavljeni. Predpisi služijo človeku, njegovi svobodi, njegovemu dostojanstvu, ne pa obratno. Kot že tolikokrat naj ponovim še enkrat: *»Ni človek zaradi sobote, temveč sobota zaradi človeka«*. Ostati v Jezusu, ostati na trti, zato prav gotovo ne pomeni: dosledno izpolnjevanje predpisov, pa tudi če so to zapovedi.

Ali pa ima nemara v mislih Janez tu kakšne druge zapovedi? Najbrž. Jezus namreč na farizejevo vprašanje o tem, katera med vsem zapovedmi je najpomembnejša pomenljivo odgovori: *»Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem, z vso dušo in z vsem mišljenjem. To je največja in prva zapoved. Druga pa je njej enaka: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe. Na teh dveh zapovedih stoji vsa postava in preroki.«*

Če postava, zapovedi torej, stojijo na ljubezni, jih bomo izpolnjevali, če bomo živeli v ljubezni do Boga in do bližnjega. In če bomo izpolnjevali zapovedi - ljubili torej - bomo ostali v Jezusu. Ostati v Jezusu pometakem pomeni: ljubiti.

Če bomo, bratje in sestre, odprti za potrebe naši bližnjih, če ne bomo mislili zgolj nase in zadovoljevanje lastnih potreb, če bomo med seboj iskreni in dobrohotni, če bomo privoščili dobro tudi našim bližnjim, potem se naša vez s Kristusom ne bo pretrgala. Ostali bomo v njem. In takrat bo življenje zares imelo smisel; rodovitno bo v vseh pogledih in prinašalo bo sadove za večnost. Pa ne le za večnost: že tu, med nami, bo življenje lepše, plemenitejše in srečnejše.

Ko je Pavel (takrat še Savel) spoznal, da nikjer drugje po Soncem ni takega izvira življenja, kakor v Jezusu Kristusu, se je spreobrn timer iz preganjalca Cerkve postal eden njenih najbolj gorečih oznanjevalcev. O tem smo danes poslušali v prvem berilu. Si lahko predstavljate, kaj bi bilo z njim, če bi tega koraka ne storil. V dveh, največ treh generacijah bi za njim izginila vsaka sled. Ker pa se je vcepil v Kristusa in ostal na njem, še danes navdihuje milijone ljudi po vsem svetu. Mar ni to zadosten dokaz, da Jezusove besede, »Brez mene ne morete ničesar storiti«, še kako držijo? Naj bo Pavlov zgled, bratje in sestre, spodbuda tudi nam, da se potrudimo in storimo vse, kar je v naši moči, da ostanemo v njem, ki je pot, resnica in življenje. Amen.